

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คณะกรรมการการประดมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล

ปีที่ 2. เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2536.

ผู้เขียน ภาคบงกช. เด็กเริ่มต้นเขียนเมื่อไร. เอกสารในการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่องเทคนิคการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย เสนอที่โรงเรียนเกษตรพิทยา
24 กุมภาพันธ์ 2536. (พิมพ์ดีด).

_____. มาเข้าใจการพัฒนาภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย. เสนอที่โรงเรียน
เกษตรพิทยา 30 ธันวาคม 2536. (อัดสานา).

_____. แนวการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาตามแนวทางการสอนภาษาโดยส่วนรวม.
เสนอที่โรงเรียนอนุบาลพูน้อย 18 มีนาคม 2537. (อัดสานา).

ทีศนา แรมมี. การเขียนคู่มือและแบบฝึกปฏิบัติ. บรรยายที่จังหวัดชลบุรี 28 พฤษภาคม
2537. (พิมพ์ดีด).

นิภา ศรีไพรเจน. สถิตินอนพารามเตริก. พิมพ์ครั้งที่ 1. คณะกรรมการศาสนา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม, 2528.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพาณิช, 2531.

บัวบูชา. สุความเป็นเลิศทางวิชาการ. รักลูก 9 (ธันวาคม 2534): 209-210.

บุษบง ตันติวงศ์. นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย.

ใน แรมสมร อัญสสถาพร (บรรณาธิการ). เทคนิคและวิธีสอนระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

พัชรี พลายธิน. พ่อแม่กับการเรียนภาษาแบบธรรมชาติของลูก. รักลูก 13 (กุมภาพันธ์ 2538): 157-158.

_____. การเขียนกับแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ. รักลูก 13 (มกราคม 2538): 160-161.

เพ็ญศิริ ชูติกุล. การชี้ดี-เขียนของเด็ก. วารสารศึกษาศาสตร์ 7 (ตุลาคม 2525 –
มกราคม 2526): 70-75.

ราศี ทองสวัสดิ์. แนวการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา. ใน เอกสารการสอนชุด

วิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย เล่ม 1 หน่วยที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุขุมวิทธรรมราช,
2531.

วนนาท รักสุกุลไทย. หลักการจัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา. รักสุกุล 6
(พฤษภาคม 2531): 170-175.

สุรศักดิ์ หลานมาลา. เด็กเล็กเรียนรู้ได้อย่างไร. สารพัฒนาหลักสูตร 101 (สิงหาคม
2533): 31-35.

ธรรมชาติ นิลวิเชียร. ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสตรา, 2535.

_____. และพรมรัตน์ เจริญธรรมสาร. ลักษณะการเรียนที่ปรากฏในเด็กเล็ก.

รายงานการวิจัยคณะกรรมการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2534.

อารี สันทดี. นวัตกรรมปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สมาคมเพื่อการพัฒนาเด็ก,
2535.

อุทุมพร จำรمان. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์พันธ์พับลิชชิ่ง, 2531.

ภาษาอังกฤษ

Bolton, F., Green, R., Pollock, J., Scarffe, B. and Snowball, D.

Teacher's Resource Book. Hong Kong: Dai Nippon, 1991.

Braze, P.E. and Kristo, J.V. Creating a Whole Language Classroom
with Future Teachers. The Reading Teacher 39(January 1986):
422-428.

Butler, S. The Writing Connection In Whole-Language Practice and
Theory. pp.97-148. Needham Heights: A Division of Simon
& Schuster, 1991.

Cornett, C.E. and Blankenship, L.A. Whole Language-Whole Learning
Bloomington: Phi Delta Kappa, 1990.

- Cress, S.W. Journal Writing In Kindergarten (writing). EDD Dissertation, University of Florida, 1989. Dissertation Abstracts International 51(1989): 03A.
- Dailey, K.A. Writing in Kindergarten Helping Parents Understand the Process. Childhood Education 67(Spring 1991): 170-175.
- Daniels, P.B. The Impact of Introducing the Writing to Read System Into a Whole Language Approach to Teaching Reading and Writing in Kindergarten. Doctoral Dissertation University of Colorado, 1988. Dissertation Abstracts International 50(1988): 04A.
- Day, B.D. and Swetenburg, J.O. Where Children Write to Read. Childhood Education 54(March 1978): 229-233.
- Duffy, G.G. and Roehler, L.R. Improving Classroom Reading Instruction. America: McGraw-Hill, 1993.
- Fennacy, J.W. Teaching and Learning Literacy In Two Kindergarten Classroom. EDD Dissertation, University of Southern California, 1988 Dissertation Abstracts International 49(1988): 12A.
- Fisher, B. Reading and Writing in Kindergarten Classroom Eric Digest Clearinghouse on Reading and Communication skills, Indiana University 1991.
- Fountas, I.C. and Hannigan, I.L. Making Sense of Whole Language. Childhood Education 65(Spring 1989): 133-137.
- Gehrenbeck, H. and Hanks, S. Whole Language Literacy Through Literature. In Evaluation:A Perspective for Change. America: Victoria, 1990
- Golden, J.M. The Writer's Side : Writing for a Purpose and an Audience. Language Arts 57(October 1980): 756-762.

- Goodman, K. What's Whole in Whole Language? Portsmouth: Heinemann, 1986.
- Goodman, K.S. I didn't find Whole Language. The Reading Teacher 46(November 1992): 188-199.
- Goodman, K. and Goodman, Y. Reading and Writing Relationships : Pragmatic Functions. Language Arts 60 (May 1983): 590-599.
- Hipple, M.L. Journal Writing in Kindergarten. Language Arts 62(March 1985): 255-261.
- Holbrook, H.T. Johnny Could Write When He Was a Kid. Language Arts 58(October 1981): 864-866.
- Irwin, D.M. and Bushnell, M.M. Observational Strategies For Child Study. America: Holt, Rinehart and Winston, 1980.
- Kucer, S.B. Authenticity As The Basic For Instruction. Language Arts 68(November 1991): 532-540.
- Lopez, E.B. Dialogue Journal Writing in Kindergarten and First Grade Classrooms Educational Specialist Practicum, University of Nova, Eric Digest, 1990.
- Manning, M., Manning, G. and Kamii, C. Early Phonics Instruction : Its Effect on Literacy Development. Young Children (November 1988): 4-8.
- Markowsky, M.E. The Effects of Oral Language Supplement on Writing to Read for at risk and average Kindergarten Children. EDD Dissertation, University of Columbia, Dissertation Abstracts International 49(1987): 01A.
- Mcafee, O. and Leong, D. Assessing and Guiding Young Children's Development and Learning. America, Needham Heights, 1994.

- Morrow, L.M. Literacy Development in The Early Years Helping Children Read and Write. New Jersey: Prentice-Hall, 1989.
- _____. Assessment For Instruction In Early Literacy. New Jersey: Prentice-Hall, 1990.
- Mulhall, M. Kinderjournals. The Reading Teacher 45(May 1992): 738-739.
- Pace, G. Stories of Teacher-Initiated Change from Traditional to Whole Language Literacy Instruction. The Elementary School Journal 92(March 1992): 461-476.
- Parkes, B. and Smith, J. Beginnings. 2nd edition Queensland: Australia, 1987.
- Paulson, F.L. What makes a Portfolio a Portfolio? In Evaluation : A Perspective for Change. America: Victoria, 1990.
- Schlosser, K.G. and Phillips, V.L. Beginning in Whole Language. America: Scholastic, 1991.
- Shapiro, J. and Doiron, R. Literacy. Environments. Childhood Education 63(April 1987): 263-269.
- Thomas, K.F. and Rinehart, S.D. Young Children's Oral Language, Reading and Writing. Journal of Research in Childhood Education 5(March 1990): 5-26.
- Tway, E. The Resource Center. Language Arts 61(September 1984): 533-537.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ รศ. ทองสวัสดิ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสามเสน
2. ดร.วนานาท รักสกุลไทย	ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล
	โรงเรียนเกเขมพิทยา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา ภาคบงกช	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานภิตร
4. ดร.พัชรี ผลไยอิน	นักวิชาการ กองวิชาการสนับสนุนงาน คณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไล อิ่มสมบูรณ์	ผู้บริหารโรงเรียนวิชาการพ拉丁ามัย และปฐมวัย
6. อาจารย์ อารี เกษมรัติ	อาจารย์โรงเรียนอนุบาลสามเสน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ช
แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนเสรี

คำอธิบาย

แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนเสรี ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนประจำวันของเด็กแต่ละคน ในมุมประสบการณ์เสรีต่าง ๆ เช่น มุมบล็อก มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์ มุมเขียน เป็นต้น ในช่วงเวลา 09.30-10.30 น. เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้านการสร้างสรรค์ลักษณะภาษาเขียน ทิศทางในการเขียน วิธีถ่ายทอดความหมายของลักษณะการเขียน และความซับซ้อนของความหมาย แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนเสรีนี้ ใช้เก็บข้อมูลตั้งแต่ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

ข้อปฏิบัติในการบันทึก มีข้อปฏิบัติดังนี้

1. บันทึกชื่อเด็ก วันเดือนปีเกิด อายุ เพศ วันที่สังเกต ช่วงเวลาที่สังเกต ประเภทของประชากรให้สมบูรณ์ก่อนถึงเวลาบันทึก

2. บันทึกเวลา เว็บต้นและสิ้นสุดกิจกรรม สтанการ์ด พฤติกรรมและค่าพูดของเด็กที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงที่พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้น โดยไม่มีการตีความ เก็บผลงานเขียนประจำวันของเด็ก ถ้ามีผลงานหลายชิ้นให้เด็กเป็นผู้เลือกผลงานชิ้นที่ตนเองคิดว่าดีที่สุดให้ครู่

3. ข้อตกลงเกี่ยวกับลักษณะที่ใช้ในการบันทึก

3.1 วงเล็บ ( ) หน้าค่าพูด หมายถึง พฤติกรรมและท่าทางที่ผู้ถูกสังเกตแสดงออกก่อนที่จะใช้ค่าพูด

3.2 วงเล็บ ( ) หลังค่าพูด หมายถึง พฤติกรรมและท่าทางที่ผู้ถูกสังเกตแสดงออกหลังจากใช้ค่าพูด

3.3 วงเล็บ [ ] หมายถึง คำอธิบายประกอบข้อความ

3.4 ค่าพูด : หมายถึง ค่าพูดของผู้ถูกสังเกต

3.5 ..... หมายถึง ค่าพูดของผู้ถูกสังเกตที่ผู้วิจัยไม่สามารถจับใจความได้

4.

4. ข้อสังเกตเป็นช่องที่บันทึกสถานการณ์ ข้อคิด ข้อสันนิษฐาน ที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นและต้องการมาตรวจสอบข้อมูลรายละเอียดภายหลัง

5. ข้อมูลที่ใช้บันทึกมาจากการสังเกตในสถานการณ์จริงด้วยวิธีทัศน์ และการจดบันทึกภาคสนาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสั่งเกตพฤติกรรมการเรียนเสรี

[ ] กสุมทดลอง   [ ] กสุมควบคุม
 ชื่อ ..... เศษ [ ] ชาย [ ] หญิง
 วัน/เดือน/ปีเกิด ..... อายุ ..... ปี ..... เดือน
 วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

เวลา	สถานการณ์	พฤติกรรมและค่าพูด	ข้อสั่งเกต
.....	.....	.....	.....

ตัวอย่างการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนเสียง

[/] กลุ่มทดลอง [ ] กลุ่มควบคุม

ชื่อ ค.ช.กิตติ จิตตี

เพศ [/] ชาย [ ] หญิง

วัน/เดือน/ปี เดือน 16 พฤษภาคม 2531 อายุ 5 ปี 9 เดือน

วันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2537

เวลา	สถานการณ์	พฤติกรรมและคำพูด	ข้อสังเกต
9.00 น.	มุมเขียน	<p>เด็กชายกิตติเดินเข้ามาในมุมเขียน กิตติเลือกกระดาษ วางกระดาษลงใช้ด้านขวาของกระดาษ หยิบปากกาเมจิก สีเหลืองไว้ ๑ หัวลงไว้ที่มักรจะเขียนด้วย右手 ครู : เด็ก ๆ จะเปลี่ยนสีปากกา เมจิกได้สะดวก (ครูเลื่อนกล่องใส่สีไปที่หน้ากระดาษ ของกิตติ กิตติเปลี่ยนปากกา เมจิกสีเหลืองเป็นสีน้ำตาลแล้ววัด ๒ ชั้น เสร็จส่งให้ครู)</p> <p>กิตติเขียนชื่อตัวเองด้วยค่ะ ครู : วันนี้กิตติ จะให้ครูบันทึกว่าอะไรบ้างค่ะ</p> <p>ค.ช.กิตติ : ส้ม (เขียนภาพ ๑) แอบเบี้ล (เขียนภาพ ๒) บ้าน (เขียนภาพ ๓) คน (เขียนภาพ ๔)</p>	<p>กิตติมองของเพื่อน ก่อนเขียนหรือวาดภาพของตัวเองทุกครั้ง สงสัยว่ากิตติมีความสนใจเรื่องการลอก</p>

ภาคผนวก ค
แบบวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำอธิบาย

- 1) เครื่องมือชุดนี้ประกอบด้วย เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษา 4 ตัวน คือ ด้านการสร้างสุญลักษณ์ภาษาไทย ด้านทักษะในการเรียน ด้านวิธีถ่ายทอดความหมายของสัญลักษณ์ภาษาไทย ด้านความเข้าใจของความหมาย และแบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดการทดลอง
- 2) เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิจัยนี้จะไม่รวมการวิเคราะห์การเรียนข้อของเด็ก เนื่องจากเด็กเรียนข้อใดก็ opin แล้ว

ข้อปฏิบัติในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้าน
  - 1.1 การสร้างสุญลักษณ์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา 6 ระดับ
  - 1.2 ทักษะในการเรียน ชั้นประถมศึกษา 5 ระดับ
  - 1.3 วิธีถ่ายทอดความหมายของสัญลักษณ์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา 4 ระดับ
  - 1.4 ความเข้าใจของความหมาย ชั้นประถมศึกษา 6 ระดับ
- 2) นำผลงานเด็กแต่ละชั้นพร้อมมาติดตามที่จัดลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน เสริมภาระให้ความรู้ว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านต่าง ๆ ในระดับใดบ้าง กรอกลงแบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดการทดลอง โดยชิดเครื่องหมาย / ในช่องพัฒนาการทุกรายการที่ปรากฏในข้อมูล
- 3) นำผลงานการเรียนในวันต่อ ๆ ไปมาวิเคราะห์ตามวิธีการข้อ 2 ท่านครบ 1 สัปดาห์ จึงสรุปความตื่นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่าง ๆ ทุกด้านในแบบบันทึก เดียวกันนี้
- 4) การวิเคราะห์ข้อมูลในสัปดาห์ถัดมาแต่ละสัปดาห์ โดยใช้วิธีการเดียวกับข้อ 2 และข้อ 3

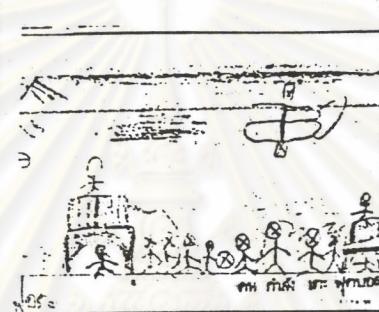
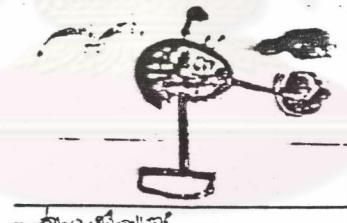
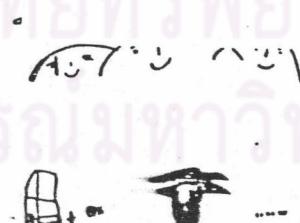
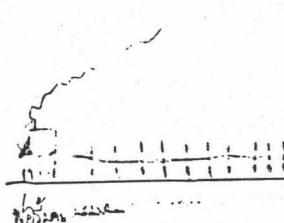
5) น้ำผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้านการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียน ด้านที่ศทางใน การเขียน ด้านวิธีถ่ายทอดความหมายของสัญลักษณ์ภาษาเขียน และด้านความซับซ้อนของ ความหมาย ก่อนและหลังการทดลอง ไปทดสอบสมมติฐาน

หมายเหตุ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่ข้อ 1-5 จะเริ่มใช้ตั้งแต่ก่อนการทดลอง (pre-test) ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง (post-test)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของการเขียน

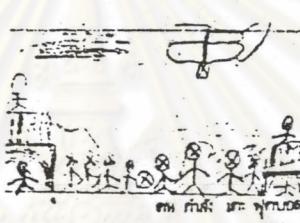
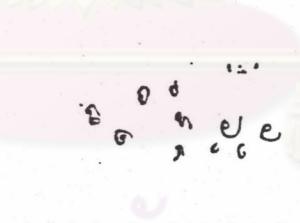
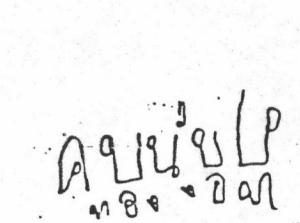
หัวที่ ก การสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียน

ระดับ พัฒนาการ	การสร้างสัญลักษณ์ ภาษาเขียน	ตัวอย่างผลงาน	คำอธิบาย
1	ไม่เขียน สื่อ ความหมาย วาก ภาพอย่างเดียว		ค.ช.พอร์ม อายุ 6 ปี 2 เดือน วาด ภาพคนเป็นภาพกำงบลา วาดประดูฟูบูล วาดภาพอย่างเดียว
2	ลอกค่าและ/หรือ ร่องรอย		ค.ช.สุพล อายุ 5 ปี 11 เดือน ลอก "ไฮลิคอบเตอร์" ลงผลงาน
3	จำมาเขียน แต่ เขียนไม่ถูกต้อง สมบูรณ์		ค.ช.สุพล อายุ 5 ปี 11 เดือน จacula "คน" "มาเขียน" เอง แต่เขียนเป็น "คน"
4	จำมาเขียนได้ ถูกต้อง		ค.ช.พอร์ม อายุ 6 ปี 2 เดือน จacula "คน" "มาเขียน" ได้ถูกต้อง

ระดับ พัฒนาการ	การสร้างสัญลักษณ์ ภาษาเขียน	ตัวอย่างผลงาน	ความหมาย
5	เขียนโดยคิดพยัญชนะ บางตัว แทน เสียงของคำ	ວ ວ ດ ນ ປ ໂ ພ (เขียนว่า หันหน้าไปทางน้ำตก สิง)	ด.ญ.รชดา อายุ 5 ปี 8 เดือน เต็กคิคระบบการใช้ พยัญชนะตัวแทนเสียงคำ แต่ละคำอ่านว่า "วันนี้ ผ่องเป้งจะมาอัดเสียง"
6	เขียนโดยคิดสะกด คำใกล้เสียงหรือ เหมือนกับวิธีสะกด คำของผู้ใหญ่	ຕ ແ ອ ແ ບ ແ ຕ ແ ດ ແ ປ ແ ພ ນ ແ ຜ ແ ທ ແ ຢ ແ ສ ແ ພ ກ ແ ປ ແ ພ ແ ຖ ແ ພ ັ ແ ພ	ด.ช.ธีรรัฐ อายุ 6 ปีบริบูรณ์ เขียนสะกดคำว่า "ขอบคุณค่ะ"

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลลัมภ์ทางการเขียน

ค้านที่ ๙ ทิศทางในการเขียน

ระดับ พัฒนาการ	ทิศทางในการเขียน	ตัวอย่างผลงาน	คำอธิบาย
1	ไม่ปรากฏทิศทาง การเขียน		ด.ช. พอร์ม อายุ 6 ปี ๒ เดือน ขาดภาพคนเป็นภาพกำกัง ปลา ขาดประตุพุดบอล
2	เขียนสระเบะสระปะ		ด.ช. รุ่งศักดิ์ อายุ 5 ปี ๒ เดือน หัดเขียนตัวพยัญชนะโดย ไม่มีทิศทางการเขียนที่ สม่ำเสมอ ทั้งในแนวนอน และแนวตั้ง
3	เขียนจากซ้ายไป ขวาแต่ไม่ล้มรูป		ด.ช. สมชาย อายุ 5 ปี ๕ เดือน เขียนพยัญชนะจากซ้าย ไปขวาแต่เขียน "ทอง" จากขวาไปซ้ายโดยเขียน "ก" แล้วเติม "อ" และ "ง" ไปทางซ้าย

ระดับ พัฒนาการ	ทิศทางในการเขียน	ตัวอย่างผลงาน	คำอธิบาย
4	เขียนจากซ้ายไปขวาスマ่เสมอ	 <p>ด.ช.สุพล อายุ 5 ปี 11 เดือน คัดลอกคำว่า "ไฟฟ้าบาน" จากซ้ายไปขวา สม่ำเสมอ</p>	
5	เขียนจากซ้ายไปขวาและบันลงล่าง อย่างสม่ำเสมอ	<p>1. ฝึก 2. จัด 3. น้ำ 4. ราบ</p>	<p>ด.ช.ปิยร์ อายุ 5 ปี 9 เดือน ลองเขียนห้องสื่อนิทานตาม ลักษณะที่อ่าน จากซ้ายไป ขวา และบันลงล่างอย่าง สม่ำเสมอ</p>

ศูนย์วิทยบรังษยการ
บุคลากรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลลัพธ์ทางการเขียน

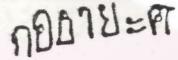
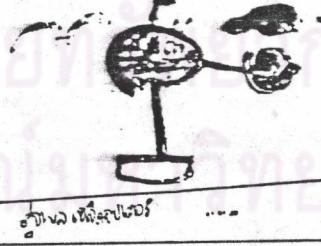

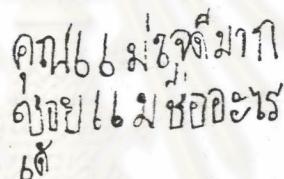
ตัวอย่าง วิธีถ่ายทอดความหมายของสัญลักษณ์ภาษาเขียน

ระดับ พัฒนาการ	วิธีถ่ายทอดความ- หมายของสัญลักษณ์ ภาษาเขียน	ตัวอย่างผลงาน	คำอธิบาย
1	ไม่รู้ความหมาย		ค.ช. จีรพงศ์ อายุ 6 ปี รู้ว่า "เขียนอะไร" ตอบว่า "ไม่รู้"
2	รู้ความหมาย แต่ถ่ายทอดด้วยการบอกให้คนอื่นเขียน		ค.ช. พอร์ม อายุ 6 ปี 2 เดือน แสดงความคิดเป็นภาษาเขียน โดยบอกให้ครูเขียนทั้งหมด
3	รู้ความหมาย แต่ถ่ายทอดด้วยการบอกให้คนอื่นเขียน และตนเองเขียนบ้าง		ค.ช. พอร์ม อายุ 6 ปี 2 เดือน จ้าว่าคนมาเขียนเอง แล้วให้ครูเขียนต่อให้ว่า "เดินไปในสวน"
4	รู้ความหมายและถ่ายทอดด้วยการเขียนเองทั้งหมด		ค.ญ. สวิตา อายุ 5 ปี 11 เดือน เขียนถ่ายทอดเป็นภาษาเขียนเองทั้งหมดกว่า "คนกำลังคุยกัน"

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

ด้านที่ ๔ ความซับซ้อนของความหมาย

ระดับ พัฒนาการ	ความซับซ้อนของ ความหมาย	ตัวอย่างผลงาน	คำอธิบาย
1	นับรากฎการใช้ หน่วยไวยากรณ์		ค.ช.พอร์ม อายุ 6 ปี 2 เดือน ใช้การรวมภาพลีโอ ความหมายยังไม่เขียน
2	ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่ เป็นตัวอักษร		ค.ช.กิตติ อายุ 5 ปี 9 เดือน มากกว่า "ก.ไก" อ.อ้าง ย.ยังคง ค.คน"
3	ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่ เป็นคำ 1 คำ		ค.ช.สุพล อายุ 5 ปี 11 เดือน มากกว่า "เอลิคอบเตอร์"
4	ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่ เป็นคำ 2 คำขึ้นไป		ค.ช.ธีระยุทธ อายุ 5 ปี 10 เดือน มากกว่า "บ้าน บริษัท นราษ"

ระดับ พัฒนาการ	ความซับซ้อนของ ความหมาย	ตัวอย่างผลงาน	คำอธิบาย
5	ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่ เป็นประยุคง่าย ๆ 1 ประยุค		ค.ภ.สุวิชา อายุ 5 ปี 11 เดือน บอกว่า "คุณรำลึกถึง ดอกไม้"
6	ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่ เป็นประยุค 2 ประยุคขั้นไป		ค.ช.เต๊ะ อายุ 5 ปี 11 เดือน บอกว่า "คุณแม่ใจศิรามาก ชอบแม่เชื่ออะไรมาก"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดการทดลอง

คานธีเบร

แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดการทดลอง หมายถึง เครื่องมือที่ใช้บันทึกข้อมูลทางการเรียนด้านการสร้างสัญลักษณ์ภาษาไทย ทิศทางในการเรียน วิธีถ่ายทอดความหมายของสัญลักษณ์ภาษาไทย และความซับซ้อนของความหมาย จากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนเสรี โดยจะบันทึกทุกรอบดับพัฒนาการที่ปรากฏในผลงานเรียนของเด็ก แบบบันทึกนี้จะใช้ตั้งแต่ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองแผ่นเดียวกันนี้

[ ] กลุ่มทดลอง [ ] กลุ่มควบคุม

ชื่อ ..... วันเดือนปีเกิด ..... อายุ .... ปี .... เดือน

ระดับพัฒนาการ	ความสื่อ												
	ก่อนการทดลอง		ระหว่างการทดลอง								หลังการทดลอง		
	ทดลอง	(ครั้งที่)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
<u>ความซับซ้อนของความหมาย</u>													
1. ไม่บรรยายการใช้หน่วยไวยากรณ์	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2. ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่เป็นตัวอักษร	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
3. ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่เป็นคำ 1 คำ	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
4. ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่เป็นคำ 2 คำ ขึ้นไป	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
5. ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่เป็นประโยค ^{ภาษา ๆ} 1 ประโยค	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
6. ใช้หน่วยไวยากรณ์ที่เป็นประโยค ^{ภาษา ๆ} 2 ประโยคขึ้นไป	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ
การวิเคราะห์ข้อมูล ประจำปีงบประมาณ

1. การคำนวณความเที่ยงของเครื่องมือ
2. การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเขียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
3. การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเขียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
4. การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเขียน ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
5. การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเขียน หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

1. การคำนวณความเที่ยงของเครื่องมือ

คำนวณหาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่น (Inter-rater reliability)

1. นำความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ไว้มาบวกรวมกันทั้งหมด
2. นำความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ตรงกันมากที่สุด
3. นำผลรวมความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ตรงกัน (จากข้อ 2) มาตั้งหารด้วยผลรวมความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ไว้ (จากข้อ 1)
4. คูณผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 ด้วยจำนวนของผู้วิเคราะห์ข้อมูล คือ 2 คน (Irwin and Bushnell, 1980)

แทนค่าในสูตร

ตัวนการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียน

$$\begin{aligned}
 & \text{ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ } = 48 \\
 & \text{ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ตรงกัน } = 22 \\
 & \quad = \underline{22} = 0.46 \\
 & \text{คูณผลลัพธ์ที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล } = 0.46 \times 2 \\
 & \quad = 0.92 \\
 & \text{ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ } = 0.92
 \end{aligned}$$

ตัวเก็สทางในการเขียน

$$\begin{aligned}
 & \text{ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ } = 29 \\
 & \text{ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ตรงกัน } = 13 \\
 & \quad = \underline{13} = 0.45 \\
 & \quad 29
 \end{aligned}$$

คูณผลพิธีที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

$$\begin{aligned} &= 0.45 \times 2 \\ &= 0.9 \end{aligned}$$

ตัวนวิธีถ่ายทอดความหมายของลักษณะภาษาเชิง

ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้
ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ตรงกัน
 $= \frac{8}{19} = 0.42$

คูณผลพิธีที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

$$\begin{aligned} &= 0.42 \times 2 \\ &= 0.84 \end{aligned}$$

ตัวนความเข้มข้นของความหมาย

ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้
ความถี่ของระดับพัฒนาการที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน ให้ตรงกัน
 $= \frac{10}{23} = 0.43$

คูณผลพิธีที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

$$\begin{aligned} &= 0.43 \times 2 \\ &= 0.86 \end{aligned}$$

ศูนย์วทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การเบรี่ยบเที่ยบ ผลลัมฤทธิ์ทางการเขียน ก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลอง

แบบออกเป็น 4 ตาราง ศือ

2.1 ตารางเบรี่ยบเที่ยบ ผลลัมฤทธิ์ทางการเขียน สำนักสร้างสัญลักษณ์
ภาษาเขียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	1	2	-1	-6		-6
2	1	2	-1	-6		-6
3	1	2	-1	-6		-6
4	1	3	-2	-12		-12
5	1	2	-1	-6		-6
6	1	4	-3	-14.5		-14.5
7	1	2	-1	-6		-6
8	1	2	-1	-6		-6
9	1	2	-1	-6		-6
10	1	2	-1	-6		-6
11	1	4	-3	-14.5		-14.5
12	1	2	-1	-6		-6
13	1	2	-1	-6		-6
14	1	4	-3	-14.5		-14.5
15	1	4	-3	-14.5		-14.5
16	1	2	-1	-6		-6
รวม					0	-136

T = ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตาราง ศือ 0

N = 16

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Singed-

Ranks Test $\alpha = .05$ $T = 29$

ดังนั้น ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ตาราง ($T = 29$)

แสดงว่าด้านการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**2.2 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะในการเขียน
ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง**

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	1	4	-3	-8.5		-8.5
2	1	5	-4	-16		-16
3	1	4	-3	-8.5		-8.5
4	1	4	-3	-8.5		-8.5
5	1	4	-3	-8.5		-8.5
6	1	4	-3	-8.5		-8.5
7	1	4	-3	-8.5		-8.5
8	1	4	-3	-8.5		-8.5
9	1	4	-3	-8.5		-8.5
10	1	4	-3	-8.5		-8.5
11	1	4	-3	-8.5		-8.5
12	1	4	-3	-8.5		-8.5
13	1	4	-3	-8.5		-8.5
14	1	4	-3	-8.5		-8.5
15	1	4	-3	-8.5		-8.5
16	1	3	-2	-1		-1
รวม					0	-136

T = ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตารางคือ 0

N = 16

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test $\alpha = .05$ $T = 29$

ดังนั้น ค่า T ที่คาดว่าได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ตาราง ($T = 29$)
แสดงว่าค่านิยสิทางในการเขียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ตารางเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านวิธีถ่ายทอด
ความหมายของสัญลักษณ์ภาษาเชี่ยน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	2	3	-1	-8.5		-8.5
2	2	3	-1	-8.5		-8.5
3	2	3	-1	-8.5		-8.5
4	2	3	-1	-8.5		-8.5
5	2	3	-1	-8.5		-8.5
6	2	3	-1	-8.5		-8.5
7	2	3	-1	-8.5		-8.5
8	-2	3	-1	-8.5		-8.5
9	2	3	-1	-8.5		-8.5
10	2	3	-1	-8.5		-8.5
11	2	3	-1	-8.5		-8.5
12	2	3	-1	-8.5		-8.5
13	2	3	-1	-8.5		-8.5
14	2	3	-1	-8.5		-8.5
15	2	3	-1	-8.5		-8.5
16	2	3	-1	-8.5		-8.5
รวม					0	-136

T = ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตารางคือ 0

N = 16

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Singed-

Ranks Test $\alpha = .05$ $T = 29$

ตั้งนั้น ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ตาราง ($T = 29$)

แสดงว่าค่าในวิธีถ่ายทอดความหมายของลักษณะภาษาชี้ยิน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**2.4 ตารางเบรี่ยนเทียน ผลลัมภ์ทางการเขียน ด้านความชันข้อนของ
ความหมาย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง**

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	1	3	-2	-7.5		-7.5
2	1	3	-2	-7.5		-7.5
3	1	3	-2	-7.5		-7.5
4	1	3	-2	-7.5		-7.5
5	1	3	-2	-7.5		-7.5
6	1	3	-2	-7.5		-7.5
7	1	5	-4	-15.5		-15.5
8	1	3	-2	-7.5		-7.5
9	1	3	-2	-7.5		-7.5
10	1	3	-2	-7.5		-7.5
11	1	3	-2	-7.5		-7.5
12	1	3	-2	-7.5		-7.5
13	1	3	-2	-7.5		-7.5
14	1	3	-2	-7.5		-7.5
15	1	5	-4	-15.5		-15.5
16	1	3	-2	-7.5		-7.5
รวม					0	-136

$T =$ ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตารางศือ 0

$N = 16$

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Singed-

Ranks Test $\alpha = .05 T = 29$

ตั้งนั้น ค่า T ที่คานวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ตาราง ($T = 29$)
แสดงว่าดำเนินความขึ้บข้อนของความหมาย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

แบ่งออกเป็น 4 ตาราง คือ

3.1 ตารางเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการสร้างลักษณะภาษาเขียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	1	1	0			
2	1	1	0			
3	1	1	0			
4	1	1	0			
5	1	1	0			
6	1	1	0			
7	1	1	0			
8	1	1	0			
9	1	1	0			
10	1	1	0			
11	1	1	0			
12	1	1	0			
13	1	1	0			
14	1	1	0			
15	1	1	0			
16	1	1	0			
รวม						

แสดงว่าก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

เพาะผลต่างของอันดับมีค่า

เท่ากับศูนย์

3.2 ตารางเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเขียน ด้านที่ศ่างในการเขียน
ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน		$d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	1	1	0			
2	1	1	0			
3	1	1	0			
4	1	1	0			
5	1	1	0			
6	1	1	0			
7	1	1	0			
8	1	1	0			
9	1	1	0			
10	1	1	0			
11	1	1	0			
12	1	1	0			
13	1	1	0			
14	1	1	0			
15	1	1	0			
16	1	1	0			
รวม						

แสดงว่าก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน
เท่ากันสูง

เพราผลต่างของอันดับมีค่า

3.3 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านวิธีถ่ายทอดความหมายของลักษณะภาษาเชียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	2	2	0			
2	2	2	0			
3	2	2	0			
4	2	2	0			
5	2	2	0			
6	2	2	0			
7	2	2	0			
8	2	2	0			
9	2	2	0			
10	2	2	0			
11	2	2	0			
12	2	2	0			
13	2	2	0			
14	2	2	0			
15	2	2	0			
16	2	2	0			
รวม						

แสดงว่าก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน เปราะผลต่างของอันดับมีค่าเท่ากับศูนย์

3.4 ตารางเปรียบเทียบผลลัมภ์ทางการเขียน ด้านความซับซ้อนของความหมาย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน $d_i = (X - Y)$	อันดับที่ของ ผลต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อน (X)	หลัง (Y)			บวก	ลบ
1	1	1	0			
2	1	1	0			
3	1	1	0			
4	1	1	0			
5	1	1	0			
6	1	1	0			
7	1	1	0			
8	1	1	0			
9	1	1	0			
10	1	1	0			
11	1	1	0			
12	1	1	0			
13	1	1	0			
14	1	1	0			
15	1	1	0			
16	1	1	0			
รวม						

แสดงว่าก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน เพราะผลต่างของอันดับมีค่าเท่ากับศูนย์

4. การเปรียบเทียบชื่อนุล ผลลัมฤทธิ์ทางการเขียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม ก่อนการทดลอง

แบ่งออกเป็น 4 ตารางศือ

4.1 ตารางเปรียบเทียบ ผลลัมฤทธิ์ทางการเขียน ด้านการสร้างสัญลักษณ์
ภาษาเขียน ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง (n_1)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (n_2)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	1	16.5	1	1	16.5
2	1	16.5	2	1	16.5
3	1	16.5	3	1	16.5
4	1	16.5	4	1	16.5
5	1	16.5	5	1	16.5
6	1	16.5	6	1	16.5
7	1	16.5	7	1	16.5
8	1	16.5	8	1	16.5
9	1	16.5	9	1	16.5
10	1	16.5	10	1	16.5
11	1	16.5	11	1	16.5
12	1	16.5	12	1	16.5
13	1	16.5	13	1	16.5
14	1	16.5	14	1	16.5
15	1	16.5	15	1	16.5
16	1	16.5	16	1	16.5
รวม		264	รวม		264

แทนค่าในสูตร แมน-วิทนีย์ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = \frac{16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 264}{2} = 128$

แทนค่า $U_2 = \frac{16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 264}{2} = 128$

ดังนั้นค่า U ที่คำนวณได้ ($U = 128$) มีค่ามากกว่าค่า U ที่เปิดตาราง ($U = 75$) แสดงว่าด้านการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยบรังษย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ตารางเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะงานการเรียน
ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง (n_1)	คะแนนระดับ พัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (n_2)	คะแนนระดับ พัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	1	16.5	1	1	16.5
2	1	16.5	2	1	16.5
3	1	16.5	3	1	16.5
4	1	16.5	4	1	16.5
5	1	16.5	5	1	16.5
6	1	16.5	6	1	16.5
7	1	16.5	7	1	16.5
8	1	16.5	8	1	16.5
9	1	16.5	9	1	16.5
10	1	16.5	10	1	16.5
11	1	16.5	11	1	16.5
12	1	16.5	12	1	16.5
13	1	16.5	13	1	16.5
14	1	16.5	14	1	16.5
15	1	16.5	15	1	16.5
16	1	16.5	16	1	16.5
รวม		264	รวม		264

แทนค่าในสูตร แมน-วิทนี่ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + \underline{n_1(n_1 + 1)} - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + \underline{n_2(n_2 + 1)} - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = \frac{16(16) + \underline{16(16 + 1)} - 264}{2} = 128$

แทนค่า $U_2 = \frac{16(16) + \underline{16(16 + 1)} - 264}{2} = 128$

ตั้งนัยค่า U ที่ค้านัยได้ ($U = 128$) มีค่ามากกว่าค่า U ที่เปิดตาราง ($U = 75$)
แสดงว่าด้านทิศทางนการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**4.3 ตารางเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านวิธีถ่ายทอด
ความหมายของลัญลักษณ์ภาษาเขียน ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม**

กลุ่มทดลอง (n_1)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (n_2)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	2	16.5	1	2	16.5
2	2	16.5	2	2	16.5
3	2	16.5	3	2	16.5
4	2	16.5	4	2	16.5
5	2	16.5	5	2	16.5
6	2	16.5	6	2	16.5
7	2	16.5	7	2	16.5
8	2	16.5	8	2	16.5
9	2	16.5	9	2	16.5
10	2	16.5	10	2	16.5
11	2	16.5	11	2	16.5
12	2	16.5	12	2	16.5
13	2	16.5	13	2	16.5
14	2	16.5	14	2	16.5
15	2	16.5	15	2	16.5
16	2	16.5	16	2	16.5
รวม		264	รวม		264

แทนค่าในสูตร แมน-วิทนีย์ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1(n_1 + 1) - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2(n_2 + 1) - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = 16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 264 = 128$

แทนค่า $U_2 = 16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 264 = 128$

ดังนั้นค่า U ที่คำนวณได้ ($U = 128$) มีค่ามากกว่าค่า U ที่เปิดตาราง ($U = 75$) แสดงว่าตัวนิริธิต้ายทดสอบความหมายของลักษณะภาษาเขียน ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**4.4 ตารางเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความซับซ้อนของ
ความหมาย ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม**

กลุ่มทดลอง (g_1)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (g_2)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	1	16.5	1	1	16.5
2	1	16.5	2	1	16.5
3	1	16.5	3	1	16.5
4	1	16.5	4	1	16.5
5	1	16.5	5	1	16.5
6	1	16.5	6	1	16.5
7	1	16.5	7	1	16.5
8	1	16.5	8	1	16.5
9	1	16.5	9	1	16.5
10	1	16.5	10	1	16.5
11	1	15.5	11	1	16.5
12	1	16.5	12	1	16.5
13	1	16.5	13	1	16.5
14	1	16.5	14	1	16.5
15	1	16.5	15	1	16.5
16	1	16.5	16	1	16.5
รวม	264	รวม		264	

แทนค่าในสูตร แมน-วิทNEY (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1(n_1 + 1) - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2(n_2 + 1) - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = 16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 264 = 128$

แทนค่า $U_2 = 16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 264 = 128$

ตั้งนั้นค่า U ที่คำนวณได้ $(U = 128)$ มีさまากกว่าค่า U ที่เปิดตาราง $(U = 75)$ แสดงว่าด้านความขับขันของความหมายของนักเรียนห้องสองกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. การเปรียบเทียบข้อมูล ผลลัมภ์ทางการเขียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

แบ่งออกเป็น 4 ตารางคือ

5.1 ตารางเปรียบเทียบ ผลลัมภ์ทางการเขียน ด้านการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง (n_1)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (n_2)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	2	22	1	1	8.5
2	2	22	2	1	8.5
3	2	22	3	1	8.5
4	3	28	4	1	8.5
5	2	22	5	1	8.5
6	4	30.5	6	1	8.5
7	2	22	7	1	8.5
8	2	22	8	1	8.5
9	2	22	9	1	8.5
10	2	22	10	1	8.5
11	4	30.5	11	1	8.5
12	2	22	12	1	8.5
13	2	22	13	1	8.5
14	4	30.5	14	1	8.5
15	4	30.5	15	1	8.5
16	2	22	16	1	8.5
รวม		392	รวม		136

แทนค่าในสูตร แมน-วิทนีย์ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = \frac{16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 392}{2} = 0$

แทนค่า $U_2 = \frac{16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 136}{2} = 256$

ดังนั้นค่า U ที่คำนวณได้ ($U = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า U ที่เป้าหมาย ($U = 75$) แสดงว่าดำเนินการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

5.2 ตารางเปรียบเทียบ ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทิศทางในการเรียน
หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง (n_1)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (n_2)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	4	24.5	1	1	8.5
2	5	32	2	1	8.5
3	4	24.5	3	1	8.5
4	4	24.5	4	1	8.5
5	4	24.5	5	1	8.5
6	4	24.5	6	1	8.5
7	4	24.5	7	1	8.5
8	4	24.5	8	1	8.5
9	4	24.5	9	1	8.5
10	4	24.5	10	1	8.5
11	4	24.5	11	1	8.5
12	4	24.5	12	1	8.5
13	4	24.5	13	1	8.5
14	4	24.5	14	1	8.5
15	4	24.5	15	1	8.5
16	3	17	16	1	8.5
รวม		392	รวม		136

แทนค่าในสูตร แมน-วิทนี่ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1(n_1 + 1) - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2(n_2 + 1) - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = 16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 392 = 0$

แทนค่า $U_2 = 16(16) + \frac{16(16 + 1)}{2} - 136 = 256$

ตั้งนี่ค่า U ที่คาดว่าได้ ($U = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า U ที่เปิดตาราง ($U = 75$) แสดงว่าค้านกศึกทางในการเขียนของนักเรียนกับทดลองหลังการทดลองสูงกว่ากับสูมควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 ตารางเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ด้านวิธีถ่ายทอด
ความหมายของลักษณะภาษาเขียน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง (n_1)	คะแนนระดับ พัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	กลุ่มควบคุม (n_2)	คะแนนระดับ พัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	3	24.5	1	2	8.5
2	3	24.5	2	2	8.5
3	3	24.5	3	2	8.5
4	3	24.5	4	2	8.5
5	3	24.5	5	2	8.5
6	3	24.5	6	2	8.5
7	3	24.5	7	2	8.5
8	3	24.5	8	2	8.5
9	3	24.5	9	2	8.5
10	3	24.5	10	2	8.5
11	3	24.5	11	2	8.5
12	3	24.5	12	2	8.5
13	3	24.5	13	2	8.5
14	3	24.5	14	2	8.5
15	3	24.5	15	2	8.5
16	3	24.5	16	2	8.5
รวม		392	รวม		136

แทนค่าในสูตร แมน-วิทนีย์ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1(n_1 + 1) - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2(n_2 + 1) - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = \frac{16(16) + 16(16 + 1) - 392}{2} = 0$

แทนค่า $U_2 = \frac{16(16) + 16(16 + 1) - 136}{2} = 256$

ดังนั้นค่า U ที่คำนวณได้ (U = 0) มีค่าน้อยกว่าค่า U ที่เปิดตาราง (U = 75) แสดงว่าด้านขวาของตัวอย่างทดสอบความหมายของสัญลักษณ์ภาษาเชียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์แพทย์พยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**5.4 ตารางเบรี่ยนเทียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความซับซ้อนของ
ความหมาย หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม**

ก.ลุ่มทดลอง (g_1)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_1)	ก.ลุ่มควบคุม (g_2)	คะแนนระดับพัฒนาการ	อันดับที่ (ΣR_2)
1	3	23.5	1	1	8.5
2	3	23.5	2	1	8.5
3	3	23.5	3	1	8.5
4	3	23.5	4	1	8.5
5	3	23.5	5	1	8.5
6	3	23.5	6	1	8.5
7	5	31.5	7	1	8.5
8	3	23.5	8	1	8.5
9	3	23.5	9	1	8.5
10	3	23.5	10	1	8.5
11	3	23.5	11	1	8.5
12	3	23.5	12	1	8.5
13	3	23.5	13	1	8.5
14	3	23.5	14	1	8.5
15	5	31.5	15	1	8.5
16	3	23.5	16	1	8.5
รวม	392	รวม		136	

แทนค่าในสูตร แมน-ไวทนีย์ (Mann-Whitney U Test)

$$U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1(n_1 + 1) - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2(n_2 + 1) - \sum R_2}{2}$$

แทนค่า $U_1 = \frac{16(16) + 16(16 + 1) - 392}{2} = 0$

แทนค่า $U_2 = \frac{16(16) + 16(16 + 1) - 136}{2} = 256$

ดังนั้นค่า U ที่คำนวณได้ ($U = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า U ที่เปิดตาราง ($U = 75$) แสดงว่าด้านความซับซ้อนของความหมายของนักเรียนกู้มหคลองหลังการทดลองสูงกว่ากู้มคุณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคพนวก ๙

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ
ประจำเดือนตุลาคม

1. กิจกรรมการเรียนตามโอกาส
2. กิจกรรมเรียนเสริม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธารมชาติ

1. กิจกรรมเชี่ยนตามโอกาส

1.1 กิจกรรมสำรวจเด็กมาโรงเรียน

กิจกรรมสำรวจเด็กมาโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้พักเชื่นชื่อ-นามสกุลของตัวเองลงในใบเขียนชื่อมาโรงเรียนตามความสนใจและสมัครใจ ใบเขียนชื่อท้าให้เราเขียนตามแนวและชื่อเพื่อนที่มาและไม่มาโรงเรียน

สื่อ

- กระดาษเบล่า (ไม่ควรใช้กระดาษสมุด แต่ถ้าต้องการตีเส้นให้เด็กเขียนชื่อ เส้นควรมีความกว้างไม่ต่างกว่า 2 เซนติเมตร เนื่องจากเด็กนัยอนุบาลการใช้เส้นบรรทัดที่เล็กมากหรือไม่เหมาะสม ทำให้เด็กต้องเกร็งมือและสายตาในการเขียน)
- เครื่องเขียน เช่น ปากกา ดินสอ เมจิก ยางลบ ฯลฯ
- ป้ายชื่อเด็กแต่ละคน (อาจทำเป็นแบบเชียนชื่อ-นามสกุลต้านหนึ่ง, เชียนชื่อเส้นไว้ต้านหนึ่ง)

กิจกรรม

1. ครูจัดทำให้เด็กเขียนชื่อเมื่อมาถึงโรงเรียนในตอนเช้า โดยให้เด็กเขียนชื่อตามความสมัครใจ เด็กบางคนอาจนำบ้ายชื่อของตัวเองมาวางลอก บางคนอาจเขียนจากความจำ ครูไม่ต้องเด็ก ไม่กีอนผู้รับผิดชอบ หากเด็กบางคนไม่เข้ามาเขียนชื่อ เด็กจะเขียนชื่อเส้น ชื่อจริงอย่างเดียว ชื่อ-นามสกุล อย่างใจอ่ายังหนึ่งก้าด เพราะเป็นการจัดกิจกรรมให้เด็กเขียนชื่อตามความสนใจเท่านั้น

เด็กเข้ามาเขียนชื่อมาโรงเรียนในตอนเช้า

2. เมื่อถึงเวลาสันหนนาข่าวและเหตุการณ์ ครูและเด็ก ๆ ทุกคนในชั้นสำรวจจำนวนเด็กที่มาและไม่มาโรงเรียน

ครู : เด็ก ๆ สังเกตว่าครามไม่บ้าง

ครูและเด็กร่วมกันนับจำนวนเพื่อนที่มาและไม่มาโรงเรียน ครูอาจนำใบเขียนชื่อมาเรียกสำรวจเด็กได้

3. หลังจากกิจกรรมสำรวจจำนวนเด็กที่มาและไม่มาโรงเรียน ครูให้เด็กเตรียมทำกิจกรรมอื่นตามตารางกิจกรรมประจำวัน ส่วนครูเขียนชื่อความบกจานวนเด็กที่มาและไม่มาโรงเรียน ระหว่างที่ครูเขียนอาจมีเด็กบางคนสนใจชื่อความที่ครูเขียนเข้าร่วมกิจกรรม หากมีเด็กคนไหนสนใจยกหัวยครู ครูให้เด็กมีส่วนร่วมในการ回答ภาพประกอบได้

เต็กลาสานช่วยครุภัณฑ์การประมงค่าว่า เต็กลั่นทั่ง

1. ລົງລົມບັດລົ້າເກີ່ມ
 2. ພັກຕົກສິນສຳຮະດູດ
 3. ພັກ ປົກ ປົກໃຈກົງ
 4. ຄະກາການົມ ທຸກ
 5. ດົກທຸກຄະຫຼາດ
 6. ວິໄຈ
 7. ດົກທຸກຢູ່ຢືນ
 8. ດົກທຸກຢູ່ວິໄຈ
 9. ດົກປີ່ພັກວົວຄ ນຸ້ມກາວຫຼັກ
 10. ດົກ ດົກປົກ ແຂ່ງກາ
 11. ດົກກາງມາດ
 12. ດົກ. ຂ່າວກຸກກາ ດີ ອິນິຕາ
 13. ດົກ ຕົກຕານໍາເມືອງ
 14. ດົກ
 15. ດົກ ຂໍ ຂໍ ດົກທຸກຢູ່ວິໄຈ ດົກມາລົ້າ
 16. ດົກຕົກຕົກ ດົກທຸກຢູ່ວິໄຈ ດົກຫຼັກ

ตัวอย่างในเงื่อนไขของ เด็กที่มีค่าเส้นบรรทัดให้เด็ก มีความกว้างระหว่างบรรทัด 1 นิ้ว

ວັນອີງການ		23 ລິຫານາມ ນາທີ 2537
1.	ໜີ້ ແກ້າ	ໜີ້ ແກ້າ
2.	ລະ	ລະ ພະຍົມວິດ ພະຍົມວິດ
3.		ລາຍະວົງວິຫຼາຍ
4.	ຄ. ຊົມງົງໄສ້ນິ້ນ	ຄ. ຊົມງົງໄສ້ນິ້ນ ໂຕລະບົດ/ໂຕ
5.	ດ. ໄປແມ່ນ	ດ. ໄປແມ່ນ
6.	ລາມ ປົກສົງເຈົ້າ	ລາມ ປົກສົງເຈົ້າ
7.	ຄູ່ງ ປົກສົງເຈົ້າ	ຄູ່ງ ປົກສົງເຈົ້າ
8.	ດ.ນ.ປັບ	ດ.ນ.ປັບ
9.	ດ.ນ.ວິໄວສີ	ດ.ນ.ວິໄວສີ
10	ຄ.ບ.ຜົງໄຈ	ຄ.ບ.ຜົງໄຈ
11	ດ.ລ.ພົມສົງເຈົ້າ	ດ.ລ.ພົມສົງເຈົ້າ
12	ດ.ສູງທະກຳ	ດ.ສູງທະກຳ
13	ດີມ 67	ດີມ 67
14	ດີມ.ກາມ	ດີມ.ກາມ
15	ທີ່ປັບ	ທີ່ປັບ
16	ດ.ນ.ວິໄວສີ	ດ.ນ.ວິໄວສີ

ตัวอย่างใบเรียนรู้ของเด็กที่ไม่ชัดเจนบรรยาย

ประสบการณ์การเขียนเลื่อความหมายของเด็กจากการทดลอง

1. นอกจากชื่อของตัวเด็กที่ได้หัดเขียนแล้ว เด็กยังได้เรียนรู้ชื่อของเพื่อน บาง คนจะพยายามช่วยตั้นชื่อของเพื่อนได้ เด็กบางคนจะรู้จักชื่อของเพื่อนว่าเป็นของคนใด เช่น เวลาเรียกชื่อเพื่อนที่ซึ้นตันด้วย บ.ปลา เด็กจะพยายามมีคราวบ้าง
  2. บางครั้งขณะที่ครูเขียนร่วมกับเด็ก ครูเล่นเสียงที่ออกเสียงคล้ายกัน เช่น กุสุมา "มา" ฯครमีที่ออกเสียงคล้าย "มา" บ้าง บัญญากมือ เป็นต้น จากกิจกรรมเล่นเสียงที่ออกเสียงคล้ายกันนี้ พบว่าต่อไปเด็กจะหัดลังเกตและเขื่อมยางเสียงเงงได้ เช่น ครูเขียนชื่อ เดือนกันยายน เด็กจะยกมือบอกว่าเหมือนครูบรรจชาต์แลຍ "กัลยา"
  3. ค้าจากป้ายกิจกรรมสำรวจเด็กมาโรงเรียน บางครั้งเด็กจะใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้ เช่น เด็กต้องการเขียนคำว่า "ชายทะเล" เด็กเขียนมาลอกคำว่า "ชาย" จากคำว่า "เด็กผู้ชาย" ที่ครูเขียนไว้บนแผ่นป้ายสำรวจจำนวนเด็กที่มาโรงเรียน พฤติกรรมนี้แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้จากการเขื่อมยางของเด็ก

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

2. กิจกรรมเรียนเรื่อง

หน่วย "ผีเสื้อ"

มนุษยศาสตร์ : กิจกรรมหนอนแท้

เป็นกิจกรรมที่เด็กได้ศึกษาวงจรการเจริญเติบโตของผีเสื้อโดยใช้ทักษะการสังเกต แล้วบันทึกสิ่งที่สังเกต เป็นลัญลักษณ์

สื่อ

- หนอนแท้ 2-3 ตัว
- ขวดโหลที่ปลดดักสายรับไว้หนอนแท้
- แม่เหล็ก
- กระดาษบันทึกการสังเกต
- เครื่องเขียนต่าง ๆ เช่น ดินสอ ปากกา เมจิก ฯลฯ

กิจกรรม

เมื่อเด็กเข้ามาในห้องวิทยาศาสตร์ หากมีเด็กสนใจทางกิจกรรมที่ครูจัดครูช่วย

เด็กสัมภានา

ครู : เด็ก ๆ สังเกตหนอนแท้ ในขวดโหลหรือยังคะ หนอนแท้มีหลายตัวคล้าย ๆ กัน เด็ก ๆ จะมีวิธีไหนที่จะนับสับสนในการเรียกหนอนแท้

เด็กชายรัฐ : ตั้งชื่อให้หนอนแท้

ครู : ใจจะตั้งชื่อว่าอะไรบ้าง

เด็กหญิงนารี : แอปเปิล

เด็กหญิงจุฑามาศ : หนอนหมู

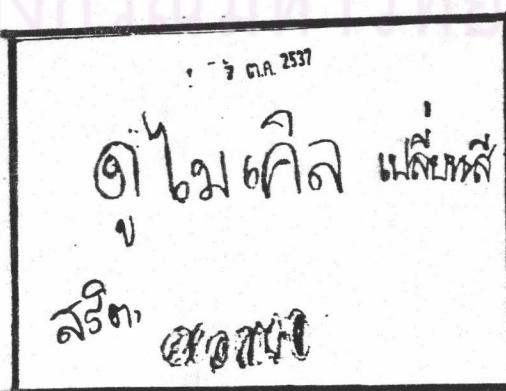
เด็กชายธีรรัฐ : นมเคิล

(ครูให้เด็กยกมือเลือกชื่อหนอนแมงกรา แล้วเขียนชื่อหนอนแมงกรา โดยให้เด็กเห็นแล้ว
ถือ และออกเสียงคำใบ้ด้วยระหว่างเขียน เมื่อเขียนเสร็จแล้วติดชื่อไว้ที่ข้างขวาด้านหลังเพื่อให้
เด็กลังเลกและพูดถึงหนอนแมงกราได้ถูกต้องในวันต่อไป)

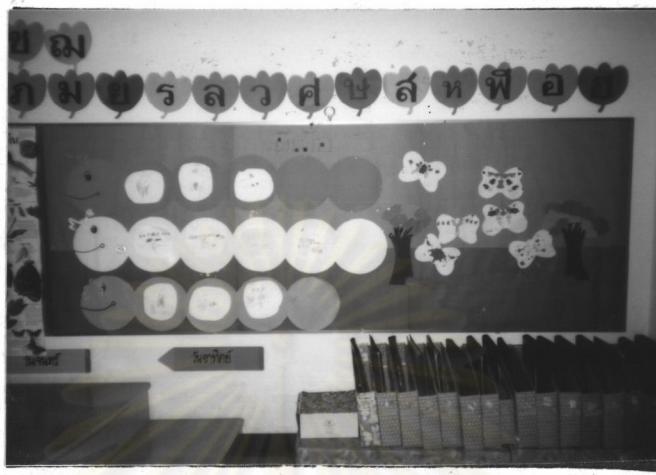
ครู : ครูมีกระดาษๆครออยากบันทึกเกี่ยวกับหนอนนกเขียนได้นะคะ

จากภาพเด็กสนใจบันทึกตัวหนอนชื่อ "แมเดล"

ตัวอย่างการบันทึกคุณแมงกราชื่อ "แมเดล" ของเด็ก

ป้ายนี้เทศผลงานการบันทึกตัวหนอนของเด็กแต่ละคน โดยแบ่งเด็กเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อสังเกตตัวหนอนแก้ว และเพื่อให้เด็กเบรี่ยบเทียบความเปลี่ยนแปลงของหนอนแก้ว จะนำผลงานแต่ละวันที่บันทึกตัวหนอนติดให้เปิดแบบปฏิทิน

ประสบการณ์การเรียนรู้ความหมายของเด็กจากการทดลอง

เด็กสนใจเข้ามาส่องดูหนอนแก้วด้วยแว่นขยาย และบันทึกเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตโดยว่าด้วยภาพแล้วออกให้ครูเขียนบันทึกให้ บางคนจะลอกชื่อหนอนแก้วเข้าช่องหลุมก่อนแล้วให้ครูเขียนประยุคให้ บางคนจะลอกชื่อหนอนแก้วให้เพื่อน

จุดลงกรณมหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวรี แสนทวีสุข เกิดวันที่ 1 มีนาคม พุทธศักราช 2510 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง) เมื่อปีการศึกษา 2532 เข้าศึกษาต่อสาขาวิชาศึกษาปฐมวัย ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดธรรมจริยา อ่าเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากคุณแม่เจ้า รักสกุลไทย จำนวน 5,000 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย